

tion, for det sætter nogle dagsordener inde i PET og i FE om, hvorvidt de kan komme lidt videre med deres åbenhed, og med hensyn til hvordan de skaber tillid i befolkningen, og ministeren er mere opmærksom på det.

Så får vi jo til næste forår et lovforslag fra justitsministeren, for nu har de skiftende justitsministre stort set lovet det hvert år, og så har de medlemmer af Folketinget, der nu har forholdt sig negativt til Kontroludvalgets funktion – hvilket jeg fuldstændig har hørt – det så i baghovedet, og når Wendler Pedersen-udvalget så kommer, så kunne det være, at vi måske samlet set kunne løfte debatniveauet for den kommende PET-lovgivning med et nyt kontroludvalg. Og jeg vil godt korrigerer Socialdemokraterne: det skal være et kontroludvalg – indsigt er ikke nok. Men tak for debatten.

Kl. 22:07

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak til ordføreren.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, og derfor er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

54) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 180:

Forslag til folketingsbeslutning om en samlet indsats mod tvangsægteskaber og æreskriminalitet.

Af Morten Østergaard (RV), Yildiz Akdogan (S), Özlem Sara Cecic (SF) og Line Barfod (EL) m.fl. (Fremsættelse 14.04.2009).

Kl. 22:07

Forhandling

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Forhandlingen er åbnet. Integrationsministeren.

Kl. 22:08

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Som formanden siger, er det en lang dag, og jeg vil lægge de drillerier, som jeg ellers havde forberedt, på hylden. Det var om, hvordan hele dagen jo har vist, at man ikke er enig om det her

forslag, som fremtræder, som om man er enig. Men lad nu det ligge.

Lad os slå fast, at tvangsægteskab er afskyeligt, modbydeligt. Det er noget, vi alle sammen tager afstand fra. Det er noget, vi alle sammen vil forebygge og gøre noget ved, hvis vi kan bevise, at det er sket. Det skal der ikke være nogen tvivl om. Det er krænkende, det er undertrykkende, og det er undertrykkende for begge køn. Det er voldtægt på brudenatten for kvindernes vedkommende; det har jeg set i min polititid.

Hvor stort er problemet? Vi ved det ikke, men et er for mange. Ud over at det er strafbart, er det fuldstændig uforeneligt med vores kultur og vores normer at tvinge noget som helst igennem, når det drejer sig om ægteskab. Det gælder tvang i øvrigt, men ægteskab er nu altså en tand værre.

Der er jo et mørketal – det er der ingen tvivl om – men for mig er der heller ingen tvivl i forbindelse med at sige, at problemet er langt mindre, end det nogen sinde har været. Det bygger jeg på den måde, statistikken har udviklet sig på, og som integrationen har udviklet sig på. De unges stilling er i dag ganske anderledes, end da vi fik regeringsmagten i 2001.

Jeg mener, at 24-års-reglen simpelt hen er det allervigtigste værn mod det her. Det blev jo klart tilkendegivet i 2001, da vi overtog regeringen, at vi ønskede at dæmme op for arrangerede ægteskaber og tvangsægteskaber. Siden er antallet af familiesammenføringer fra de nationer, hvor vi ved at arrangerede ægteskaber og til dels også tvangsægteskaber finder sted, reduceret ganske betydeligt. Vi ved også, at indvandrere i Danmark i højere grad gifter sig med indvandrere i Danmark. Vi ved, at indvandrere i Danmark i højere grad end tidligere gifter sig med danskere.

Vi ved, som jeg har været inde på tidligere i dag, at kvinderne – for det er trods alt dem, det mest går ud over – efterhånden er veluddannede. De har faktisk passeret de danske drenge. De er selvstændige, og de finder sig ikke i så meget. Når de så også skal være fyldt 24 år for at blive familiesammenført, jamen så er de endnu mere selvstændige, og derfor vil det være min påstand, at det i hvert fald er et problem, der er ganske væsentligt reduceret.

Jeg reklamerede tidligere på dagen for Hans Lassens bog. Den viser faktisk også, at unge indvandrerkvinder i meget høj grad giver udtryk for, at de ønsker en uddannelse, før de får børn. Så alt i alt er specielt kvinderne i en helt anden